

فاضل نظری

شعر اول:

قاصدک‌های پریشان را که با خود باد برد

با خودم گفتم مرا هم می‌توان از یاد برد

ای که می‌پرسی چرا نامی ز ما باقی نماند

سیل وقتی خانه‌ای را برد، از بنیاد برد

عشق می‌بازم که غیر از باختن در عشق نیست

در نبردِ این چنین هر کس به خاک افتاد برد

شور شیرین توران‌ام که بعد از قرن‌ها...

هر که لاف عشق ز ز نامی هم از فرهاد برد

جای رنجش نیست از دنیا که این تار اجگر...

هر چه برد از آن چه روزی خود به دستم داد برد

در قمار دوستی جز رازداری شرط نیست

هر که در میخانه از مستی نزد فریاد برد

شعر دوم:

هر چه آینه به توصیف تو جان کند نشد

آه، تصویر تو هر گز به تو ماندنش

گفتم از قصه عشقت گر هی باز کنم

به پریشانی گیسوی تو سو گند، نشد

خاطر ات توو دنیای مرا سوز اندند

تا فراموش شود یاد تو، هر چند نشد

من دهان باز نکردم که نرنجی از من

مثل زخمی که لبش باز به لبخند، نشد

دوستان عاقبت از چاه نجات دادند

بلکه چون برده مرا هم بفروشد، نشد

دستبرد زمان به گنجینه دفاع مقدس

گفت‌وگوی خراسان با محمدرسول ملاحسنی، نویسنده کتاب «هواتو دارم» که به تقریظ رهبر انقلاب آراسته شده‌است

الهام آرانپان
culture@khorasannews.com

اولین روزهای پاییز، یادآور دلآوری و رشادت رزمنده‌هایی است که برای دفاع از آب و خاک این سرزمین، بی‌ادعا و بی‌چشمداشت رفتند تا وطن، وطن بماند؛ رزمنده‌هایی که اسوه و الگوی ایثار و جوانمردی برای نسل‌های بعد شدند و شاعران و نویسندگان راه و رسم زندگی‌شان را به زبان شعر و داستان نوشتند. در آغازین روزهای هفته دفاع مقدس در سال ۱۴۰۳، صحبت از شش کتاب ویژه در حوزه جهاد، ایثار و مقاومت است؛ کتاب‌هایی که تحسین رهبرانقلاب را برانگیخته‌اند و ایشان بر آن‌ها تقریظ نوشته‌اند و نامشان از این قرار است: «هواتو دارم»، «آخرین فرصت»، «مجید بربری»، «پاییز آمد»، «معبد زیرزمینی» و «بیست سال و سه روز». به‌زودی در مراسمی تقریظ‌های مقام معظم رهبری بر این کتاب‌ها رونمایی خواهد شد. در ادامه گفت‌وگوی ما را با محمدرسول ملاحسنی، نویسنده کتاب «هواتو دارم» که زندگی شهید مرتضی عبداللهی را روایت کرده‌است، می‌خوانید.

ایده نوشتن کتاب «هواتو دارم» چگونه شکل گرفت؟
این کتاب روایت زندگی شهید مرتضی عبداللهی است و باتوجه به این که من ساکن قزوین هستم و شهید در تهران بودند، شناختی از ایشان نداشتم. روزی همسر شهید تماس گرفتند و پیشنهاد نوشتن این کتاب را دادند. همانجا برای خودم سوال شد که چرا با من تماس گرفتند که گفتند هفته‌پیش در ایام

چقدر زمان صرف تحقیق و پژوهش و نگارش کتاب شد؟
حدود سه سال. از روزی که همسر شهید با من تماس گرفتند تا روز رونمایی کتاب در نمایشگاه کتاب تهران، تقریباً سه سال طول کشید.

نوع روایت را همسر شهید پیشنهاد دادند یا خودتان انتخاب کردید؟

من معمولاً نوع روایت و راوی را به فراخور داستان انتخاب می‌کنم. خاطرات مختلف را جمع‌آوری و بعد مشخص می‌کنم که وزن کدام راوی سنگین‌تر است؛ یعنی کدام راوی خاطرات را جامع‌تر گفته‌است. شهید عبداللهی جوان بوده، اما طول زندگی مشترکش زیاد و حدود ۱۰ سال است و همسرشان هم خاطرات زیادی از ایشان داشتند. بنابراین تصمیم بر این شد که راوی، همسر شهید باشد. البته در متن کتاب خاطرات پدر، مادر و دوستان شهید را هم می‌خوانید، ولی راوی اصلی همسر شهید است.

درباره وجه تسمیه کتاب بفرمایید. نام «هواتو دارم» چگونه انتخاب شد؟

آنچه در زندگی شهید عبداللهی برای من خیلی پررنگ بود، حمایتگری ویژه او از اطرافیان مانند پدر، مادر، همسر و دوستان بود. همه نظرشان این بود که مرتضی تمام توجه و توان خود را صرف آن‌ها می‌کرده‌است. برای همین به‌نظم رسید باید اسمی را انتخاب کنم که این روحیه را نشان بدهد. نهایتاً خاطره‌ای را دیدم از همسر شهید درباره آخرین باری که ایشان عازم سوریه بود. چند ساعت قبل از پرواز شهید در آشپزخانه

منزل پشت میز ناهار خوری نشسته بوده که رو به همسرش شروع می‌کند به سفارش کردن و می‌گوید: حواست به‌پدر و مادرم باشد. حواست به‌پدر و مادر و خانواده خودت باشد. اینجا همسر شهید می‌گوید چشمانم پر از اشک شد و گفتم از همه گفتمی، ولی از من نگفتمی. من را به که می‌خواهی بسپاری؟ شهید در پاسخ به این سوال می‌گوید: من خودم هواتو دارم. این جمله اسم رمز خود شهید است. بعد از شهادت، همسر ایشان تعریف می‌کند که این «هواتو دارم» را در همه لحظه‌ها دیده‌ام. او در سختی‌ها و تنهایی‌ها هوای من را دارد. من هم بعد از پایان نگارش کتاب خطاب به شهید گفتم اگر این کتاب را پسندیدی، هوای ما را هم داشته باش. وقتی خبر تقریظ را شنیدم، فهمیدم کار خود شهید است.

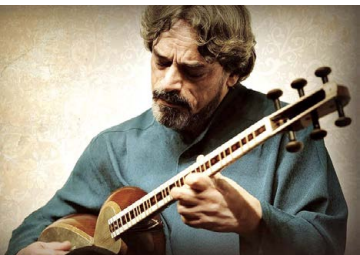
در مسیر نوشتن این کتاب با چه مشکلاتی روبه‌رو بودید؟

مهم‌ترین سختی تاریخ شفاهی، وفادار بودن به تاریخ و وقایع است. باید چیزی را بنویسیم که اتفاق افتاده‌است، وفاداری به تاریخ هم سختی‌های خودش را دارد. گاهی با خاطراتی روبه‌رو می‌شدیم که بازندگی شهید همخوانی نداشت. باید آدم‌های جدید را پیدا می‌کردیم. پیدا کردن آدم‌ها و حلقه‌های گمشده چالش بزرگ ما بود؛ به‌ویژه این که شهید عبداللهی بسیجی نبوده و از نیروهای رسمی سپاه قدس بوده‌است. گاهی یک مصاحبه دو تا سه ماه طول می‌کشید.

باتوجه به این که شما کتاب‌های «یادت باشد» و «کاش برگردی» را هم در قالب زندگی نامه داستانی شهدا نوشته‌اید، وضعیت نگارش زندگی نامه شهیدان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

من معتقدم کارهای انجام‌شده خیلی خوب است، اما می‌خواهم بگویم کارهای انجام‌نشده خیلی زیادی داریم. بضاعت ما محدود است و مجموعه کسانی که در این فضا کار می‌کنند، اصلاً با آن گنج بزرگ همخوانی ندارد. هر چه می‌دویم، باز هم از سوژه‌های زیادی جا می‌مانیم. زمان هم که می‌گذرد، ظرفیت‌های زیادی را از دست می‌دهیم.

چه احساسی دارید از این که رهبر انقلاب کتاب «هواتو دارم» را خوانده‌اند و بر آن تقریظ نوشته‌اند؟
حس سربازی را دارم که فرمانده از او راضی است. این تقریظ برای من خیلی عزیز است و چشم انتظار آن هستم.

بدون ریشه، جهانی‌شدن بی‌معناست

استادحسین علیزاده گفت: وقتی صحبت از فرهنگ، هویت یا هنر می‌شود همه دوست دارند از واژه جهانی استفاده کنند ولی تا وقتی روی زمین خودت ریشه نداشته باشی جهان بی معناست. به گزارش تسنیم، نشست خبری انتشار آلبوم دستگاه‌های موسیقی ایران، بعدازظهر شنبه ۳۱ شهریور ۱۴۰۳ در فرهنگسرای اسبازان برگزار شد. در این نشست آتوسا ارباب‌نماینده انتشارات کارمان، «سیروس جمالی‌شاعر مجموعه، علی‌بوستان مدیر تولید و شهرام صارمی معاون هنری فرهنگسرای اسبازان، استادحسین علیزاده را همراهی کردند. حسین علیزاده در این مراسم گفت: وقتی صحبت از فرهنگ، هویت یا هنر می‌شود همه دوست دارند از واژه جهانی استفاده کنند ولی تا وقتی روی زمین خودت ریشه نداشته باشی جهان بی معناست. ما برای فرهنگ‌های جهان کار می‌کنیم نه فقط فرهنگ ایران. گاهی دستاوردهای تاریخی خود را دست کم می‌گیریم ولی وقتی تاریخ را مرور می‌کنیم، می‌بینیم ایران با تمام افت‌وخیزها خاطره‌جاودانه‌ای در جهان به نام فرهنگش دارد. ما همه باذوق و شوق برای پاسداری از فرهنگ تلاش می‌کنیم. وی افزود: تمام کسانی که خیلی به ایرانی و ایرانی بودن می‌بالند، از یک گذشته دور صحبت می‌کنند ولی نمی‌گویند ما چه هستیم. همه آمده و رفته‌اند و آنچه می‌ماند تلاش و کار آن مردم و هنر است. فرهنگ و ادبیات ایران می‌تواند یک ظرفیت جهانی داشته باشد ولی نمی‌توانیم بگوییم فقط ادبیات ما خوب است و نقاشی ما خوب نیست.

یک پیام مهم برای فارسی‌زبانان
مجید عسکری، رئیس حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی نیز گفت: در برگزاری چنین جشنواره‌هایی یک پیام مهم وجود دارد. آن پیام این است که ما برای حل مسائلی که موجب اختلافات است، نقاط اشتراک و ایده‌های زیادی داریم. شعار این جشنواره شعار قابل توجهی است و این نکته را به همه ما یادآوری می‌کند که برای رسیدن به وحدت می‌توان از چنین شعارهایی بهره برد. اسامی برگزیدگان بر اساس نظر هیئت داوران به شرح زیر است:
۱- در بخش شعر، «احسان بدخشانی»، «زهره رسولی» و «موسی عصمتی» به عنوان نفرات اول تا سوم اعلام شدند و «مهران پوپل»، «سیدحکیم بینش»، «حمید تقدیمی»، «خدیجه حلیمی»، «محمد مهدی احمدی»، «کمال نصر...»، «محمد علی نورعلی» و «علی محمد مرادی» به عنوان نفرات برگزیده معرفی شدند.
۲- در بخش داستان، «مصطفی توفیقی»، «نجمه یوسف زاده» و «میراحمد رضامشرف» مقام‌های اول تا سوم را کسب کردند و «امش شریفی»، «علی شادکام» و «شریف منصور» شایسته تقدیر شناخته شدند.
۳- در بخش مقالات و پژوهش‌های ادبی «روح... بهرامیان»، «محمود جعفری» و «مرضیه سادات هاشمی» حائزرتبه‌های اول تا سوم شدند.

فارسی زبان‌ها زیر چتر وطن پارسی

گزارشی از آیین اختتامیه جشنواره بین‌المللی «فارسی وطن است»

گزارش جلسه

محمد بهبودینیا
culture@khorasannews.com

آیین اختتامیه جشنواره بین‌المللی «فارسی وطن است»، عصر روز شنبه با حضور شاعران و اندیشمندان از کشورهای ایران، افغانستان و تاجیکستان در مشهد برگزار شد. به گزارش خراسان، آیین اختتامیه جشنواره بین‌المللی «فارسی وطن است» عصر روز شنبه هفته جاری، در سه بخش شعر، داستان و پژوهش ادبی به همت بنیاد شهید مسعود، مؤسسه درّ درّی و حوزه هنری انقلاب اسلامی خراسان رضوی در مشهد برگزار شد.

فرهنگ و زبان فارسی وطن ماست

در ابتدای این مراسم، حفیظ منصور از اعضای عالی‌رتبه فرهنگی دفتر احمد شاه مسعود گفت: وطن ما خون و خاک نیست، بلکه برای ما فرهنگ و زبان، وطن است. مادر حوزه فرهنگی این زبان زندگی می‌کنیم و به همین دلیل آگاهانه و حساب‌شده مسابقه‌ای به این نام برگزار کرده‌ایم. امروز وطن ما که همان زبان فارسی عزیز ماست، در افغانستان در معرض مهاجرت و هجوم قرار گرفته و بر خود لازم می‌دانیم که از این گرامی وطن با ابزارهای مشروع دفاع کنیم.

وی افزود: امروز به جای حصارکشی میان کشورهای مسلمان بیابید به همدلی بیندیشیم و اگر قرار است مرزهای جغرافیایی برچیده شود، بیابید از کشورهایی که زبانشان فارسی است، شروع کنیم. در عصر حاضر راهی جز فشردن دست‌های دوستی به جای کوبیدن به طبل‌های تپی بیگانگی نداریم و این تنها راه برای بقای ما در جهان است.

شاعران جهان ریزه‌خوار شاعران ایرانی

در بخش بعدی این برنامه، دکتر قیامتی، پژوهشگر ادبی و استاد دانشگاه برای سخنرانی به جایگاه دعوت شد. قیامتی گفت: زبان فارسی در عشق، عرفان، حماسه و اخلاق سرآمد زبان‌های جهان است. این زبان، زبانی است که از «ویکتور هوگو» گرفته تا «آندره ژید» در برابر آن سر تعظیم فرود می‌آورند. بزرگ‌ترین حسرت آندره ژید این بود که به دلیل تسلط‌نداشتن به زبان فارسی نمی‌توانست دکتر قیامتی تصریح کرد: به اندازه‌ای که ادبیات فارسی مردم زبان را به صلح و دوستی دعوت کرده، هیچ زبانی این کار را انجام نداده‌است. ارزشمندی این زبان از بسیاری جهات تاحدی است که «گوته» که خوداز شاعران و اندیشمندان بزرگ جهان است، خود را ریزه‌خوار شعر حافظ می‌داند. «آراگون» فرانسوی هم در سخنانش همواره خودش را مدیون شعر جامی معرفی می‌کند. روزگاری ابن بطوطه در سفرهای طولانی خود به دور افتاده‌ترین نقاط جهان، به هر جا قدم می‌گذاشت، نشانه‌هایی از سخن گفتن به زبان فارسی را می‌دید.